

Judikatūras krājums

Lieta C-558/16

Tiesvedībā, ko ierosinājusi *Doris Margret Lisette Mahnkopf*

(Kammergericht Berlin lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Regula (ES) Nr. 650/2012 – Mantošana un Eiropas mantošanas apliecība – Piemērošanas joma – Iespēja norādīt pārdzīvojušā laulātā daļu Eiropas mantošanas apliecībā

Kopsavilkums – Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 1. marta spriedums

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Kompetence, piemērojamie tiesību akti, lēmumu atzīšana un izpilde, autentisku aktu mantošanas jomā pieņemšana un izpilde un Eiropas mantošanas apliecības izdošana — Regula Nr. 650/2012 — Piemērošanas joma — Valsts tiesību norma, kurā viena no laulātajiem nāves gadījumā mantojums tiek sadalīts pēc vienotas likmes, palielinot pārdzīvojušā laulātā mantojuma tiesības — Iekļaušana

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 650/2012 1. panta 1. punkts)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētās regulas piemērošanas jomā ietilpst tāda valsts tiesību norma kā pamatlīdētā aplūkotā, kurā ir paredzēts, ka viena laulātā nāves gadījumā mantojums tiek sadalīts pēc vienotas likmes, palielinot pārdzīvojušā laulātā mantojuma tiesības.

Atbilstoši *Bürgerliches Gesetzbuch* (Vācijas Civilkodekss, turpmāk tekstā – “BGB”) 1371. panta 1. punktam: “Ja laulāto mantisko attiecību režīmu izbeidz laulātā nāve, tad laulībā iegūtās mantas vērtība tiks noteikta, palielinot pārdzīvojušā laulātā likumīgā mantojuma daļu par ceturtdaļu no mantojuma; šajā gadījumā nav nozīmes tam, kā katrs laulātais ir ieguvis laulāto mantu.”

Kā secinājumu 78. un 93. punktā norādījis ģenerālvokāts, atbilstoši Tiesas rīcībā esošajai informācijai BGB 1371. panta 1. punkts attiecas nevis uz mantas daļu sadali starp laulātajiem, bet gan uz jautājumu par pārdzīvojušā laulātā tiesībām uz tām daļām, kas jau ir ieskaitītas mantojuma masā. Šādos apstākļos nešķiet, ka šī noteikuma galvenais mērķis būtu mantas daļu sadale vai laulāto mantisko attiecību izbeigšana, bet drīzāk to mantojuma daļu noteikšana *de quantum*, kas ir piešķiramas pārdzīvojušajam laulātajam salīdzinājumā ar pārējiem mantiniekiem. Šāds noteikums tāpat galvenokārt attiecas uz mirušā laulātā mantojumu, nevis uz laulāto mantiskajām attiecībām. Līdz ar to tāda valsts tiesību norma kā pamatlīdētā aplūkotā attiecas uz mantojuma tiesībām Regulas Nr. 650/2012 vajadzībām.

Visbeidzot, kā ģenerālvokāts arī norādījis tostarp savu secinājumu 102. punktā, ja daļa, kas pienākas pārdzīvojušajam laulātajam atbilstoši tādai valsts tiesību normai kā BGB 1371. panta 1. punkts, tiek kvalificēta atbilstoši mantošanas tiesību aktiem, Eiropas mantošanas apliecībā var tikt norādīta

informācija par šo daļu ar visām Regulas Nr. 650/2012 69. panta 2. punktā aprakstītajām sekām. Līdz ar to ir jākonstatē, ka Eiropas mantošanas apliecības mērķu īstenošana tiktu ievērojami apgrūtināta tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, ja šajā sertifikātā netiktu ietverta pilnīga informācija par pārdzīvojušā laulātā tiesībām uz mantojuma masu.

(skat. 18., 40, un 42.–44. punktu un rezolutīvo daļu)